

katalógusok, bibliográfiák; Részletes analízisek a Kroó György szerkesztette 'A hét zeneműve' c. sorozatban. – Gazdag tárházát mutatja be mindenekelőtt a nagyszámú magyar és neves külföldi zenetudósok munkáinak.

A könyv végén néhány korabeli kép fotója található – a budapesti Liszt Ferenc Emlékmúzeum és Kutatóközpont állományából – melyek stílusosan elevenítik fel a kor ízlését, hangulatát.

Elismerés és köszönet illesse a szerzőt, *Hamburger Klárát*, e nagy volumenű munka elkészítéséért, hogy éppen e kivételes bicentenáriumi év alkalmából közre bocsátja a zenét kedvelő, kultúrát tisztelő, a zenekultúra megismerésére és saját ismereteinek bővítésére mindig nyitott közönség számára, a világhíres magyar zeneszerző *Liszt Ferenc zenéjét*.

Márkusné Natter-Nád Klára

EMLÉKEZÜNK

2011. március 6-án

Kodály Zoltán

halálának 44. évfordulója alkalmából

Dr. Eősze László mondott megemlékező beszédet
a Farkasréti temetőben

Azok nevében szólok, akik még személyesen ismerhették a 44 éve eltávozott Mestert, akiknek olykor egyetlen találkozás is életre szóló élményt jelentett, a tartós kapcsolat pedig akár sorsfordító változást is hozhatott pályájukon. Számunkra Kodály személyiségének kisugárzása még ma is köztünk élő valóság.

Ennek a vészesen fogyatkozó csapatnak a felelőssége, hogy jól őrzi-ápolja-e a nagyszerű életművet, mindannyiunk gazdag örökségét, és át tudja-e adni a következő nemzedékeknek, azoknak, akik már nem ismerhették őt személyesen. Olyan hagyaték ez, ami megsokszorozhatja erőiniket, ha nem herdáljuk el, hanem okosan gazdálkodunk vele.

A tanárok, karnagyok magától értődő természetességgel fordulhatnak hozzá útbaigazításért: énekgyakorlatok százaiban is megvalósított átfogó zenei nevelési koncepciója és tanítványainak az ő irányításával kidolgozott metodikai munkái megoldást kínálnak mindennapi problémáikra.

A tudomány művelői számára példaértékű lehet kérlelhetetlen igazságkeresése, valamint kettős követelménye: a feltárt adatok szigorú ellenőrzése és az eredmények közérthető nyelven történő népszerűsítése.

A komponistáknak is szolgál tanáccsal: tiszteljék a hagyományt, óvakodjanak a technika túlzásba vitelétől, az anyag megújítása pedig ne cél, hanem csupán eszköz legyen gondolataik kifejezésére.

De Kodály Zoltán nem csak a szakmabelieknek, a zenekultúra munkásainak volt tanítómestere, egész népének példát mutatott emberségből, magatartásból. Védte az üldözötteket, segítette a rászorulókat, egész életét nemzete szolgálatának szentelte. Magyarsága, melyről a Visszatekintés előszavában maga jelentette ki, hogy „vérségi kötelék nélkül is” elszakíthatatlan fonallal kötötte hazájához, minden próbát kiállt: a legnehezebb időkben sem hagyta magára.

Európai magyar volt, mint történelmünk legjobbjai. A „kiművelt emberfők” gyarapításáért Széchenyi óta senki sem tett többet mint ő. Szintézist teremtő egyéniségként egységbe tudta forrasztani Kelet ősi egyszólamú dallamvilágát Nyugat új keletű harmóniáival. Hagyományaink megőrzésével sikerült felzárkóztatnia nemzetét a világ szerencsésebb feléhez.

A 21. század gyermekei korábban elképzelhetetlen technikai csodák világába születtek. Nevetséges lenne ez ellen lázadni, hiszen bennük rejlik fejlődésünk záloga. Azt azonban nem szabad elfelejtenünk, hogy a civilizáció segítheti a kultúrát, de nem léphet a helyére. A tudomány a haladást szolgálja, felpörgeti az életet. A zene s a többi művészet viszont örömmel, boldogsággal ajándékoz meg bennünket a rohanó világban.

Befejezhetem-e másképp megemlékezésemet, mint Kodály Zoltán ma talán legidőszerűbb gondolatának felidézésével: „Ha kulturáltabbá válik, békésebb is lesz a világ”. Ez határozza meg feladatainkat, tekintsük hát életre szóló programunknak.

Bolyki Sára, a Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskola növendékének meghatóan szép népdal énekét követően a megjelent intézmények vezetői helyezték el koszorúikat. Az *Angelica Leánykar*, Kodály Zoltán művét az Ave Maria-t és Esti dalt énekelte, *Gráf Zsuzsanna* Liszt-díjas karnagy vezényletével.